

här ofvan citerade namnen, ansåg sig uti ett specielt norskt namn och namnbildande sammansättningsled ha funnit en ganska tydlig vink om Norrmännens tycke i fråga om en trakts behag. Detta skulle vara det så ofta såsom namn brukade *Vin*¹ (i pluralis *Vinjar*; i sammansättningar: *Bjergvin* (*Bjergyn*), *Sandvin*, *Leikvin*, *Hornvin*, etc²). Munch anmärker, sid. X ff., att ordet »svarer ganske til det gotiske *vinja*, til det angelsaxiske *vynn*, det oldtydske *wunna*, hvilke dog kun anvendes i Betydningen 'Velbehag', det nyere tydske 'wonne'», och tillfogar: »Ordet har altsaa aabenbart Hensyn til en Tid, da Fædriften udgjorde vore Forfædres fornemste Levevej og da den ypperste Græsgang tillige var det behageligste Sted». Han anser, att *vin* (beslägtadt med *vinr*) ursprungligen betecknat ett angenämt, behagligt ställe och sedan betesmark. Denna etymologi torde emellertid ej vara säker, då uti nyare etymologiska arbeten det fornhögtyska *wunna* skiljes från *wonne*³. Det ej sällan förekommande fornnorska ortnamnet *Skaun*⁴, hvilket enligt Munch ursprungligen betecknar en fager ängd och städse användes om fruktbara slättmarker, torde deremot gifva någon upplysning om den nordiska forntidens landskapsideal. Vi se, att det förträffligt sluter sig till de spridda indicier, som vi förut sökt hopsamla.

Nordbornas mythologiska föreställningar gifva oss äfven material vid denna frågas undersökande. Det är naturligt, att man i de sägner, som söka skildra de saliges hemvist, skall möta, i förklarad skepelse, bilden af de jordiska förhållanden, som ansågos skönast. Så ock med

¹ Finnes för öfrigt uti *viney* i Brages bekanta vers (Heimskringla kap. 5) i Ynglingasagan.

² Se Munchs anf. arb.

³ Se Kluge, *Etymologisches Wörterbuch*, 4:de uppl. under *Wonne*.

⁴ S. XVI i Munchs arbete; Skaun säges der ursprungligen ha varit en femininform af *skaunn* = got. *skauns*, tyska *schön*.